

vidste, at den højtærede Minister nu og da var lidt tungtør ved visse Vinde, og desuden var han vist glad overrasket over, at denne Lov, som havde ført en Gengangertilværelse her i Tinget i adskillige Aar, pludselig blev levende igen. Men altsaa, det Svar, som en Udvalgsordfører udbeder sig med stor Højtidelighed og derefter med forbavset Taknemmelighed modtager af Ministeren, skønt det er omhyggeligt aftalt i Forvejen, var ikke den daværende Minister præsent, vi fik intet Svar.

Da Sagen imidlertid har baade en principiel og praktisk Betydning, maa jeg bede den nuværende højtærede Handelsminister give det Svar. Saa snart nemlig Handelsministeriet er gaaet i Spidsen for at ordne Vedtægterne, saaledes at Pensionsbyrderne i Virkeligheden kommer til at paahvile alle de Faktorer, som de skal paahvile, og at Statskassen kun giver et Tilskud, vil der ske Henvendelser baade til Indenrigsministeriet, Kultusministeriet og Justitsministeriet om paa de Konti, hvor disse Ministerier har den Slags Tilskud, dels at rette de paagældende Anmærkninger til Finansloven, hvorved Staten udsættes for at blive Bærer af hele den paagældende Pensionsret, og dels at sørge for, at Vedtægterne, hvor Finanslovens Anmærkninger ikke taler derom, bliver ændret, saa Byrden fordeles, som den efter Forudsætningerne skal. Derfor bliver jeg nødt til at anmode den nuværende højtærede Handelsminister om at sige, hvor langt han er kommet i Forberedelserne af disse Pensionskasser, og om det ikke er hans Anskuelse, at Pensionsbyrden hverken direkte eller indirekte skal lægges over paa Staten, eftersom det var Forudsætningen, at den kun skulde give Tilskud, og om han allerede har tænkt paa, hvorledes Vedtægterne skal bære sig ad med gennem Affattelsen at hindre det.

Til den højtærede Handelsminister har jeg endnu en Ting at sige, en Ting, som han ganske vist er uskyldig i, men som han dog maa se at faa afhjulpet. Det er den Maade, hvorpaa den forfærdelige Lov, som mine Partifæller og jeg Gud ske Lov satte os imod, Loven om urigtig Varebetegnelse og Konkurrence med et Adjektiv foran, som jeg i Øjeblikket ikke kan huske, føres ud i Livet. I § 16 i denne Lov blev der desværre givet visse Foreninger og Societeter en ubegrænset Myndighed til at rejse Sag mod formentlige Misbrug, og den benyttes nøjagtig saa smaaagt, som vi i Forvejen havde sagt, den vilde blive benyttet. Lovens Hovedformaal er selvfølgelig at beskytte Købere og Forbrugere mod de urigtige Varebetegnelser og overhovedet mod de urigtige Etiketter i

Ordets videste Forstand — naar handlende søger at fremstille deres Varer som bedre eller anderledes, end de er, eller stammende andetsteds fra, end de gør. Ved Siden deraf havde Loven det Biformaal at beskytte de mindre kloge i Handel mod de mere kloge. I Praksis benyttes den nu saaledes, at man ikke blot søger at faa den anvendt overfor Sæben til Tjenestepigerne og Chokoladen til Børnene og den saakaldte Tilgift, men overhovedet saaledes, at disse Organisationer ligger paa Lur for at faa fat i en Konkurrent, der ved gode Ideer kommer det Hestehoved foran dem, som er al kommerciel Virksomheds Forudsætning. Den højtærede Handelsminister er ikke i Stand til at hindre disse Societeter og Foreninger i at optræde, som de gør, saa længe de holder sig indenfor deres Kompetence, men der menes i de sidste Dage — maaske er det først i Dag — at være fremkommet et Tilfælde, hvor den paagældende Assessor udtrykkelig har sagt, at de i denne Sag er kommet udenfor deres Kompetence. Sagen drejer sig om Møbler, der sættes til en Auktion sammen med andre Møbler, der hidrører fra Dødsboer eller andre Steder. Jeg vil henstille til den højtærede Handelsminister, at han gør disse Foreninger og Societeter opmærksomme paa, at han bestemt vil frabede sig, at de gaar udenfor deres Kompetence, saaledes at den Lov, der allerede nu er blevet til en Plage, ikke blot for Dommeren, men for adskillige Dele af vort Forretningsliv, ikke bliver en endnu værre Hemsko, end den er.

Den næste Sag, jeg skal tale om, henhørte under Trafikministeren, den Gang Budgettet blev forelagt, men nu er jo Christiansborg blevet solgt til Indenrigsministeren, og jeg maa derfor henvende mig til ham. Det har været mig en Tilfredsstillelse at se, at den Løsning af Forbindelsen mellem Slotsholmen og Frederiksholms Kanal gennem Christiansborg ad Tøjhusgade, som jeg i Fjor nævnedes som den rimeligvis bedste, den, der svarede til Carlsbergporten, er blevet det foreløbige Projekts endelige Ordning. Der er ogsaa kommet en Løsning paa den vanskelige Adgang fra SlotsHolmsgade gennem Christiansborg, som jeg for mit Vedkommende mener, er saa tilfredsstillende, som det kan opnaas. Men da jeg saa paa Modellen for faa Dage siden, fik jeg en ny Forskrækkelse. Det blev nemlig oplyst for mig, at der i Øjeblikket ikke er forudsat nogen Gennemfart for den kørende Trafik gennem Rigsborgen fra det Tidspunkt, hvor man tager fat paa at ombygge Zahlkammerporten. Det vil